

El paisatge de Torroella

EL PASSEIG
DEL TAMARIUÀ

PER PERE BLASI

Conten de l'home llegendari que per anar a missa voltava pel Tamariuà.

La marmanyeria rural l'afigura com un ésser fred, indiferent, tocasson i mandrós; jo, en canvi, el vull imaginar esperit selecte, enamorat de les gràcies de la Naturalesa, cristià fervent que preparava la devoció a Déu, admirant-lo primer en una de les obres més plaents i més vistoses del nostre paisatge, com ho és el caminal del Tamariuà.

Perquè aquell caminal del Tamariuà, rústec i tortuós, embellit per una flora ufanosa i enmarcat per l'arbreda de l'Horta, és el joiell més preuat i més bell del terme de Torroella.

El caminal del Tamariuà té la gala de la branca que, serpentejant, el segueix de pont a pont. La branca amb honors de canal és prou gran per que hom hi anyori unes gentils petites barquetes frescant cim ses aigües plàcides i apenes remorejadores.

Altra gent menys afavorida o més aprofitadora de cobejades avinenteses, hauria valorat l'inefable goig del rem, entre ribes florides i embaumades.

El caminal del Tamariuà té el gran atractiu de la vegetació exuberant: herbes, arbrollis i arbres creixent vora l'aigua amb esplèndida ufana: cada estació esmalta de flors diferents el fullam ja matitzat amb una gama de tonalitats verdes: el sabuquer silvestre, el malvi, la canya esbelta i flexible, el salzer, les tiges de lúpol o de campanetes que s'enfilen pels troncs i per les mates; i altres plantes, centenars de plantes de totes menes, fresques, revingudes i atapaïdes evocuen els paisatges de les terres privilegiades on el sol i l'aigua es conjuren per a realitzar l'ensomni del jardí paradisiàc, on la vegetació luxuriant i on els fruits més dolços i més saborosos es donen sens fatiga i pel pur voler de la Gràcia.

L'altra gala del Tamariuà són les hortes que s'estenen a banda i banda del joliu caminal: la terra hi és parcel·lada i trossejada; cada horta es l'apèndix d'una casa de la vila, són els hortets de les alegries íntimes, de les berenades familiars, tombes de preocupacions i de marfugues, escenaris d'encisadors idilis; són horts que si no ens donen el pa, ens donen la verdura de cada dia; solen tenir una tanca de cipressos, una barraca menudeta i unes fruites temptadores les quals sempre, i avui més que mai, agafen un caient de penjoll de festa, com gracils fanalets venecians de coloraina.

Per fi la gran valor del Tamariuà i del seu caminal consisteix en que tan i tan bell mostrarí de nostra riquesa és a un tret de mandró de la vila: és un passeig tan manyac i tan assequible com és formós i admirable. Quan l'Ajuntament sia lliure de preocupacions més immediates estic segur de que acabarà el camí iniciat que hi mena desde el Passeig de Galán, es-tendrá un pont sobre la branca, endestrerà un xic el caminal, adquirirà uns hortets, els poblarà de bancs i d'arbres: i el camí, el canal, el pont, els horts i el passeig del Tamariuà esdevindran el parc de Torroella ben original i cobejable.

Amb nosaltres, amb els torroellencs, somniadors de la gentil petita ciutat de Torroella, i estremirà aleshores de goig l'ombra d'aquell personatge llegendari que per anar a missa voltava pel Tamariuà.